

punten waar de diverse denkbeeldige toomlijnen, indien ze werden doorgetrokken, het onderdek zouden raken. Met de dwarsdoorsnede door het toompunt en de punten PvI, PvII en PvIII kun je met een passer op zoek naar een redelijke verhouding van de voor-vinnen (tekening 2), waarbij de aangegeven maten de lengten zijn van het doorsneden deel. We maken hierna 3 langsdoorsneden door de vlakken, die bepaald worden door het toompunt en de stramienen I, II en III (in deze vlakken zie je de vinnen op ware grootte en in ware vorm). Daarin teken je dan de voorvinnen (tekeningen 3, 4 en 5). Doe hetzelfde met de achtervinnen (tekening 6). De middelste vinnen tekent men er precies tussenin; dat wil zeggen het onderpunt van een middenvin ligt midden tussen de onderpunten van de voor- en achtervinnen.

Met enige goniometrie en handhaving van de verhoudingen zijn dan de maten van de diverse vinnen te bepalen.

Het is een moeilijk verhaal, sorry! Om een lang verhaal kort te maken heb ik alle maten (zonder zoom) bij elkaar, alsmede het voor- en zijaanzicht in respectievelijk tekeningen 7, 8 en 9 opgenomen.

De eerste vlucht bij windkracht 5 was heel succesvol. Ik heb alleen de toomlijnen van de buitenste achtervinnen ± 10 mm ingekort. Met de toomlijnen naar de vinnen IIv laat de vlieger zich gemakkelijk naar links of rechts corrigeren.

Ik noem hem parafoel 3T(oom) L(engte) 1,5 x 1,5.

Lex Bijlhout, Rosendaal.

*) Voor diegenen die dit artikel niet zelf kunnen achterhalen is de redactie bereid tegen kostprijs een copie toe te zenden.